

Ломінська Ольга
студентка

Мринська Тетяна
к.е.н., доцент

Національний університет біоресурсів і природокористування України
м. Київ

ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ В АПК

Реалізація стратегії науково-технічного розвитку сільського господарства значною мірою залежить від інвестиційної політики, яку проводить держава, та від регулювання нею процесів продуктивного інвестування. Зупинімося детальніше на економічній характеристиці інвестицій, визначенні цього поняття та його основних формах.

Розробці проблем інвестиційної привабливості підприємства були присвячені роботи таких видатних вчених як У.Шарп, Г.М.Марковіц, М.Шоулз (удостоєні Нобелівської премії), М.Д.Гордон, Г.М.Вайнгартнер, Ф.Модильяні, М.Г.Міллер, Дж.Хірш-лейфер, Ф.Блек, Р.К.Хіггінс, Д.Портерфільд, М.Бромвіч, Ю.Брігхем, Л.Севідж та ін.

Серед сучасних авторів, що досліджують сферу інвестиційної привабливості підприємства, слід виділити таких, як М.І.Кісіль, І.О. Бланк, П.Т. Саблук, М.Ю. Коденська, А.Ф. Гойко, Н.О. Титаренко, В.П. Савчук, Т.В. Майорова тощо.

Мета дослідження є наукове обґрунтування інвестиційної проблеми в АПК.

Найважливішою проблемою економічного розвитку України є перехід до формування ринкового господарства, яке ґрунтується на широкому використанні товарно-грошових відносин і притаманних їм ринкових механізмів. Причому йдеться про перехід до регульованих державою ринкових відносин (виходячи із заперечення тих варіантів розвитку економіки, основою яких є автоматичні ринкові регулятори, без втручання держави).

18 вересня 1991 року було прийнято Верховною Радою України закон “Про інвестиційну діяльність” де віддається перевага короткостроковим цілям регулювання, а не грошово-кредитній політиці (в Законі: кредитна політика), яка є одним з основних заходів економічного й технічного впливу на інвестиційну сферу. Заміна довгострокових цільових настанов на короткострокові цілі регулювання, неадекватне місце грошово-кредитної політики в системі заходів державного економічного впливу будуть і надалі об’єктивно сприяти посиленню інфляційних тенденцій. Вказані фактори серйозно знижують значущість Закону України “Про інвестиційну діяльність” як головного документа, що регулює інвестиційні взаємовідносини [1].

Крім того, використання Закону в практичній площині ускладнюється істотним посиленням диспропорцій в інвестиційній сфері, практично її

Напря́м 2 «Впровадження інновацій в економіку й управління»

розладом. Лавиноподібне наростання деформацій в інвестиційній сфері багато в чому обумовлюється невдалими спробами впровадження в неї елементів ринкових відносин. З огляду на це слід відзначити і злам старої бюджетної системи, внаслідок чого сталося різке стиснення централізованих інвестицій, і скасування внутрісистемного перерозподілу коштів, через що залишалися без фінансування галузева, вузівська наука, нововведення. Реалізація інвестицій в АПК, тобто прийняття інвестиційних рішень сільськогосподарськими в сучасних умовах визначається переважно такими факторами, як інфляція та очікування зростання цін. Із метою зниження (блокування) “інфляційного податку” вкладення здійснюється здебільшого в рухомі й нерухомі елементи фізичного капіталу (товарно-матеріальні цінності, що входять до складу оборотного капіталу: обладнання, в основному імпортне: капітальне будівництво або придбання будівель, споруд), у фінансові активи, в тому числі у вільно конвертованій валюті, у споживчі матеріальні цінності, у статутній капітал спільних акціонерних, кооперативних підприємств, товариств із обмеженою відповідальністю.

Розвиток аграрної галузі вбачається нами у відновленні повноцінного інвестиційного процесу за допомогою прямих і непрямих важелів державного регулювання. Для цього необхідно суттєво поліпшити інвестиційний клімат аграрної сфери, зробити її потенційно привабливою не лише для вітчизняних, а й іноземних інвесторів.

Список використаних джерел

1. Сталинская Е. Оценка инвестиционной привлекательности регионов Украины / Е. Сталинская // Економіст. - 2003. - № 9. - С.68 -69.
2. <http://www.kmu.gov.ua>